

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 maja 2024 r. w sprawie T-629/21, Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları i in./Komisja, wniesione w dniu 17 lipca 2024 r. przez Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TAŞ, İskenderun Demir ve Çelik AŞ, Erdemir Çelik Servis Merkezi Sanayi ve Ticaret AŞ

(Sprawa C-499/24 P)

(C/2024/5226)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TAŞ, İskenderun Demir ve Çelik AŞ, Erdemir Çelik Servis Merkezi Sanayi ve Ticaret AŞ (przedstawiciele: J. Cornelis, F. Graafsma, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 maja 2024 r. w sprawie T-629/21, Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TAŞ i in./Komisja;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1100 ⁽¹⁾ z dnia 5 lipca 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji, oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez wnoszące odwołanie w ramach niniejszego odwołania oraz w postępowaniu przed Sądem w sprawie T-629/21.

Tytułem żądania ewentualnego wnoszą one o:

- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem oraz kosztów postępowania odwoławczego nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą w jego uzasadnieniu osiem zarzutów.

Po pierwsze, w zaskarżonym wyroku nie przedstawiono uzasadnienia i błędnie zastosowano art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽²⁾ z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”) poprzez nieprawidłowe zrozumienie podniesionego przed Sądem argumentu wnoszących odwołanie dotyczącego konieczności przeliczenia waluty.

Po drugie, w zaskarżonym wyroku błędnie zastosowano kryterium prawne związane z uwzględnianiem porozumień WTO przy wykładni przepisów rozporządzenia podstawowego.

Po trzecie, w zaskarżonym wyroku nie uwzględniono art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego poprzez stwierdzenie, że art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego nie przewiduje obowiązku zastosowania określonego kursu wymiany.

Po czwarte, w zaskarżonym wyroku przeinaczono dowody poprzez stwierdzenie, że wnoszące odwołanie zwróciły się o przeliczenie miesięczne i przychylnie je przyjęły oraz że same zastosowały takie przeliczenie.

Po piąte, w zaskarżonym wyroku nałożono na wnoszące odwołanie nadmierny ciężar dowodu, wymagając od nich przedstawienia nowych informacji na temat kosztów w lirach tureckich.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 238, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. 2016, L 176, s. 21.

Po szóste, w zaskarżonym wyroku dokonano błędnej wykładni art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do sposobu traktowania operacji zabezpieczających.

Po siódme, zaskarżony wyrok jest pozbawiony uzasadnienia w zakresie, w jakim nie ustosunkowano się w nim do części argumentów wnoszących odwołanie dotyczących podwójnego naliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych.

Wreszcie w zaskarżonym wyroku dokonano błędnej wykładni stosownego orzecznictwa, a nadto wyrok ten grozi znieważeniem obowiązku należytej staranności i dobrej administracji.
